

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل آثار تادو آندو از دیدگاه نظریه پردازان معاصر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی کاربرد پژوهش و تحقیق در علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعید رفعتی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نسیم خانلو - استادیار گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تادایو آندو تعالیم فراگرفته و غیر آکادمیک خود را به عنوان یک معمار با سفرهای آموزشی به اروپا، آمریکا، آفریقا و مطالعه بر روی خانه های فرانک لویدرایت و آثار معماری مدرنیسم قدیمی تکمیل کرد. در این مقاله سعی بر آن است به روش تحلیل استدلالی فرایند شکل گیری آثار تادایو آندو، از دیدگاه مبانی نظری و روش های طراحی مورد بررسی قرار گیرد. به همین منظور دو اثر معروف تادایو آندو معبد آب و کلیسای نور انتخاب شده تا با بررسی روش های طراحی اتخاذ شده و فرایند طراحی این دو مجموعه به ایده های طراحی وی پی برده شود. مصالح معماری آندو، بتن خام، خورشید، آسمان، سایه و آب یا به عبارت بهتر، فضا است. تاکید او بر این نکته است که کاربران هر فضا باید طبیعت را تجربه و احساس کنند که این موارد ریشه در سنت منطقه ای زیستگاه او - کانزایی - دارد. عناصر اصلی و متناقض معماری آندو عبارتند از نظم، مردم و احساسات انسانی. او در معماری خود، به گونه ای متضاد آنها را با هم ارتباط می دهد و میان آنها تفاهمی ایجاد می کند که از آن جمله می توان به فرم در برابر فرم و فضا داخل در برابر خارج و طبیعت در برابر هندسه اشاره نمود. آندو در اکثر طرحهایش از جذابیت فرم صرفنظر کرده و بر جذابیت فضا تاکید می ورزد.

کلمات کلیدی:

تادایو آندو، فضا، سنت، اصول معماری سنتی ژاپنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584501>

